

Раздвижването на тракитѣ, поне до колкото сѫщинската история прониква въ политическото имъ минало, се зачева съ похода на персийския царь Дарий срѣщу скититѣ. (Подъ това мъгълово име, съ което често ще се срѣщаме се подразбираятъ най-вече тюркските и славянски народи, като опашки на древното азийско движение къмъ Европа). Дарий, вмѣсто да удари срѣщу скититѣ прѣзъ Кавказъ, уплашва се отъ гжститѣ имъ тамъ редове и на газва за П-ва прѣзъ Босфора. Пжтътъ му прѣзъ Тракия за къмъ Дунава е билъ край Черноморския брѣгъ и ще е миналъ Източния Хемусъ прѣзъ историческия въ Дибичовия походъ проходъ Дервишъ Йованъ (край Месемврия), още повече, че стъгласно Херодотъ, Дарий се срѣща на съ тракийските поселеници скирмиади и нипсиани между Аполлония (Созополъ) и Месемврия. (Ср. Grote, History of Greece, 1888, III, 474; тъй минатия източень Хемусъ—отъ Сливенската Демиръ Капия до Емине — се нарича Haemus Mons; ср. Justinus, hist. Philippicae, 1822, VII, p. 4; Duncker, The history of antiquity, VI, p. 258).

Дарий се връща назадъ отъ къмъ днешна Бесарабия съ смѣтното съзнание за побѣда надъ скититѣ. Не по-щастливъ е билъ той и съ тракитѣ, тъй като полководецътъ му Магабазусъ, оставилъ въ Полуострова да ги покори, сполучилъ да вземе само нѣкои приморски тракийски краища. Прословутиятъ той Дариевъ походъ, обаче, дава друго начало въ историята — раздвижването на самите скити. Послѣднитѣ, раздръзнили отъ тоя походъ, слѣдъ оттеглянето на Дарий въ Мала-Азия, прѣгазватъ Дунава и нахлуватъ въ Тракия до Херсонеса за да отмъстятъ на Милтиада и елинитѣ. (Младиятъ Милтиадъ, жененъ за тракийка, заедно съ елинските колонисти край морето, е придружавалъ Дария срѣщу скититѣ чакъ до Дунава. Възможно е, че горниятъ случай подразбира и по-раншни скитски нахлувания къмъ Балкана или Босфора, по който начинъ да е билъ прѣдизвиканъ Дарий — но всичко това е тѣмно).

Че перситѣ не сѫ оставили ни най-малко властелински слѣди между тукашните тракти, се види отъ обстоятелството, че по-късно, когато били на пжтъ срѣщу Елада (479 год. прѣди Христа), навлизатъ на вжтрѣ въ Тракия, но били прѣслѣдвани и избивани отъ тракитѣ. Послѣднитѣ, обаче,